

Literárna príloha

Láska

Prichádza nečakane,
srdce búši.
Nádej dáva,
splynutie duší.

Čím viac ju chrániš,
tým viac jej máš.
Z koryta rieky vylieva sa,
záplava v duši.

Raz k zemi tlačí,
raz krídlami máva.
Najprv odvahu berie,
potom zas silu dáva.

Všade ťa sprevádza,
pokojný spánok ruší.
Srdce sa radosťou naplňa,
ale i smútkom, keď zradu tuší.

Amanda

Človek, ktorého si vážim: Môj ocino

(Charakteristika osoby)

Osoba, ktorú si veľmi vážim, je môj ocino. Cním si na ňom to, že ma vždy usmerní a navedie na správnu cestu. Vždy, keď som nerozhodná, je to on, kto mi zaručene pomôže sa rozhodnúť správne.

Má štyridsaťjeden rokov. Je vysokej, strednej postavy. Vlasy má čierne, no sem-tam mu vykúka šedivý vlas. Účes sa mu nikdy nemení. Vzadu si vlasy češe tak, aby mu prekryvali jazvu, ktorú má už od detstva. Spredu má pre neho typickú ofínu. Je veľmi kludný a nikdy sa nerozčuluje, ani keby mal dôvod. Jeho pravidlom je všetko riešiť chladnou hlavou. A kým my, tým myslím maminu a súrodencov, sa nad niečím rozčulíme, on zachová pokoj a povie: „Veď to sa vyrieši, no s hnevom jednoznačne nie.“ Síce je kludný, no často nám rozpráva novinky z práce a vždy pripomenie, že keby aspoň tam nebol ráznejší, nič by nedosiahol. Nevie si u neho iné správanie ako má doma ani len predstaviť. Je veľmi láskavý a väčšinou mi všetko dovolí, ibaže niekedy s podmienkami, ktoré sú ľahko dodržiateľné. Má veľmi rád zvieratá a občas mám pocit, že aj nášho malého psíka považuje za ďalšie dieťa v rodine, keďže ja, brat a sestra už takí malí nie sme. Je pracovitý a spraví všetko, čo treba. Najradšej robí murárske práce, i keď v stavebníctve nepracuje. Dokonca sami so strýkom a bratom vymenili strechu, keď sme sa do toho domu presťahovali. Ďalšou jeho záľubou a menším relaxom je varenie. Keď zavriem oči, vidím tú jeho radosť, keď vidí, že nám to chutí. Môj ocino je pre mňa človek so vzorovým správaním. Nikdy na nikoho nepovie nič zlé a ani nemá rád, keď to robí niekto iný. Tak isto nemá rád ani odsudzovanie iných. Vždy povie: „Nikdy nevieš, ako skončíš ty.“ Nemyslí to zle, ako to možno vyznie, no podľa mňa má pravdu.

Je to človek, ktorého veľmi ľúbim a som šťastná, že práve ja mám takého úžasného ocina. Nikdy by som ho za iného nevymenila, aj keď mu to veľakrát z hnevu poviem, že áno. Je proste pre mňa najlepší.

Monika Ambrušová, II. A

Človek, ktorého si vážim: Moja mamina

(Charakteristika osoby)

Veľmi dlho som sa rozhodovala, ktorú osobu opíšem, pretože v mojom okolí je mnoho úžasných osôb. Rozhodla som sa písať o osobe, ktorá pri mne vždy stojí, vybrala som si preto svoju mamu.

Mnoho ľudí vraví, že sa na svoju mamu podobám. Ja som trochu nižšia, ale nie oveľa, mamina meria asi 170 centimetrov. Je strednej postavy, kedysi bývala štíhlejšia, no po dvoch deťoch sa trochu zaguľatila, ale pristane jej to aj takto. Má guľatú tvár, na ktorej dominujú krásne zelenomodré oči. Ďalšou výraznou črtou jej tváre sú pekne krojené ústa, na ktorých stále nosí srdečný úsmev. Tvár jej lemujú čierne, vlnité vlasy po lakeť. Pokožku má tmavú a jemnú. Moja mama je už na prvý pohľad veselá osoba. Večne sa usmieva a nedopustí, aby bol niekto smutný a zranený. Rada sa zabáva a robí si srandu nielen z chýb druhých osôb, ale najmä zo svojich vlastných nedostatkov. Okrem toho, že ma vždy rozveselí, keď som z akýchkoľvek dôvodov smutná, vždy ma ochotne vypočuje a tiež mi pomôže a poradí, ak môže a vie, ako pomôcť. Odo dňa ako som na svete, vždy stojí pri mne a chráni ma, je pre mňa ako dobrá víla z rozprávky. Ak som sa udrela alebo si ublížila, stačilo, aby ma objala a bola som hneď zázračne vyliečená. Tak ako sa s láskou starala o mňa, tak sa teraz stará o môjho mladšieho brata. Ale vie byť aj prísna. Tiež je starostlivá a veľmi sa o mňa a môjho brata bojí. Vždy, keď sa chystám, pýta sa, kam idem, s kým idem, kedy prídem domov a plno ďalších otázok. Občas to s tou jej starostlivosťou preháňa, ale chápem jej obavy a som rada, že jej na mne tak záleží. No nezáleží jej len na mne, mojom bratovi, ale aj na mojom nevlastnom otcovi, s ktorým je už vyše šesť rokov a ešte ani raz to neofútovala. Samozrejme, sa viackrát pohádali, ale vždy si to vedeli vysvetliť a dospeli k rozumnému riešeniu. Mamina mu na sto percent verí, dala by za neho všetko na svete, ba i svoj život. Moja mama je trpezlivá, vždy mi všetko vysvetlí aj stokrát, až kým to nepochopím správne. Toto je jej ďalšou prednosťou – všetko vždy dotiahne do konca. Ak niečo začne robiť, neskončí, kým práca nie je na stodesať percent vykonaná. Je detailistka, a to o sebe vraví aj ona sama. Bohužiaľ, má aj negatívne vlastnosti. Usmieva sa, aj keď je v hĺbke duše smutná. Vždy myslí na to, aby sa všetci okolo nej usmievali a mali sa dobre. Beriem ju ako jednu zo svojich priateľiek. Môžem sa s ňou porozprávať a úplne jej dôverujem.

Som naozaj rada, že s ňom mám taký pekný vzťah. Aj napriek tomu, že má svoje muchy, je stále mojim veľkým vzorom a v kútiku duše dúfam, že raz v živote budem aspoň z polovice taká ako ona.

Mendi Decsiová, II. A

Wilma Sagmalová

Wilma je veľmi všímavá a bystrá detektívka, ale zároveň je aj veľká neporiadnica. Za volantom je svižná a pozorná.

Jej obľúbenou pochúťkou sú palacinky s horčicou alebo kečupom. K jej úchylkám patrí aj nevidané hobby. Konkrétne sú to Rallye preteky, ktorých sa Wilma zúčastňuje každú sezónu.

Kapitola 1 10. 4. 1998

„Dnes pôjdem kradnúť,“ povedal si miestny bezdomovec Scott Frei. Bolo sychravé počasie a sem tam aj popŕchalo. Scott mal dnes narodeniny a chcel sa obdariť dobrým jedlom a hlavne alkoholom. Už dlhšiu dobu mal vyhliadnutú chatu, ktorá bola navštevovaná iba cez víkendy. V ten deň chata zívala samotou. Okolo nej rástol vysoký trávnik až po kolena. Scott mal v pláne sa tam najesť, kvalitne opiť a prípadne si aj zakúriť. Bolo 10 hodín večer a Scott nabral odvalu vydať sa kradnúť. Zobral si ruksak a po ceste si zapálil cigaretu. Keď sa ku chate priblížil, dôkladne si obzrel okolie, aby ho náhodou niekto pri vlámačke nevyrušil. Vo vysokom trávniku začul šramot. Okamžite sa vystrel a skryl sa za šípkový krík, ktorý bol hneď vedľa vychodenej cestičky. Šušťanie suchého trávniku bolo čoraz intenzívnejšie a postupne sa ku Scottovi približovalo. Šum bol hneď pri kríku, za ktorým sa Scott skrýval. Šramot sa náhle zrýchlil a ku Scottovi pribehol túlavý pes, ktorý sa asi stratil miestnym farmárom. Scottovi odľahlo a psa jemne pohladkal po hlave. Keď sa upokojil, prišiel ku dverám a z ruksaku vytiahol hrdzavé páčidlo, ktorým dvere bez problémov vylomil. V chatke bolo chladno a ponuro. Všade tma. V krbe bolo naložené čerstvé drevo. Jediným zdrojom svetla, ktorý Scott mal, bol jeho zapaľovač. Zahliadol zapínač svetla, ktorý nefungoval. Na stolíku našiel zbytky jedla a balík cigariet. Odhrzzol si zo suchého chleba a šiel zakúriť. Po jedle ho prepadla obrovská chuť na víno. V rohu miestnosti boli dvere do pivnice, kde zvyčajne bývajú sudy s kvalitným vínom. Vstal a vybral sa otvoriť dvere. Dvere zavrzgali a z podzemia vybehli desiatky potkanov. Scott sa strhol a suchol sa ku stene. Bolo by nepríjemné, keby ho jedna z tých potvor pohrýzla do nohy. Také poranenie môže viesť k vážnej infekcii. Keď sa situácia upokojila, Scott vkročil do dverí a hlinenými schodmi sa vybral dolu. Vtom zbadal pár bagandží. Najprv sa potešil, že bude mať novú obuv, no keď pristúpil o schod nižšie, zbadal aj ľudské členky. „Haló? Počujete ma?“ V pivnici zostalo hrobové ticho. Bolo počuť iba prievan, ktorý prefukoval pod dverami. Scott vydesene lapal po dychu a pomaly sa približoval k telu. Chrbát bol celý od krvi a bola na ňom hromada bodných rán. Scott vydesene vybehol po schodoch a z chaty rýchlo utiekol. Tak rýchlo nebežal už dlhé roky. Vo verejnom telefóne vytočil 112 a všetko dôkladne vysvetlil.

Kapitola 2 Čerstvá stopa

Na vydláždenú podlahu sprchy dopadali kvapky horúcej vody a zvrchu sa vynárala hustá para. Vtom vedľa umývadla zazvonil telefón. Wilma vykročila zo sprchy a rýchlo pribehla k telefónu. „Haló?!“ Zodvihla našťvaným tónom. Nemá rada, keď jej niekto volá takto neskoro večer. V telefóne sa ozval hlas Wilminej pomocníčky a zároveň dobrej kamarátky Aleny. „Ahoj, Wilma, prepáč, že ti volám tak neskoro, ale máme tu nový prípad.“ „Za dvadsať minút som v kancelárii.“ Wilma bola oblečená za necelých 5 minút. Naštartovala auto a vyrazila do centra mesta ku svojej kancelárii. Keď vošla do kancelárie, Alena už sedela nad spismi ohľadom

vraždy v chate. Wilma nemala čas zaneprázdňovať sa spismi, rozhodla sa navštíviť miesto činu. V ten deň bolo dosť blatisto, tak si radšej požičala policajný Land Rover. Bolo by nepríjemné zapadnúť v blate. Po ceste šla rýchlou jazdou. Pochopiteľne tam chcela byť prvá, aby si mohla miesto obhliadnuť dopodrobna bez policajných pásov a hlavne bez otravných novinárov. V okolí chaty nikto nebol. Auto zastavila hneď pred vchodovými dverami, aby si nezablatila nové tenisky. Dvere zavŕzgali a Wilma vkročila do chaty. Na zemi boli ešte čerstvé stopy od zablatených topánok bezdomovca. Hneď mala namierené do pivnice, kde sa údajne nachádza mŕtve telo obete. V rohu zbadala dobodané telo muža ležiace v kaluži krvi. Wilme prešiel mráz po chrbte a pomaly sa jej dvíhal žalúdok. Mobilom si nafotila zopár fotiek a stihla zmiznúť ešte predtým, ako sa tam natlačila hromada otravných novinárov a ospalých policajtov, ktorým sa o takomto čase chce iba vysedať pri kávičke a debatovať o dnešnej mládeži.

Kapitola 3 Zisk podozrivých

Na druhý deň sa na stanici nerozprávalo o ničom inom, ako o prípade, ktorý sa udial na chatke. Obetou bol muž, meno - Daniel, vek - 44 rokov, stredná postava nezadaný. Po skončení porady sa Wilma vybrala navštíviť Danielových susedov. Autom zaparkovala pred chatkou hneď vedľa. Privítal ju hlasný štekot psov a po zazvonení z dvier vykročil mladý chlapík. Mal na sebe roztrhané rifle, tieľko a na krku mu visela strieborná retiazka. V jeho tvári bolo vidno strach, ba dokonca zľaknutie. Akonáhle otvoril dvere, Wilma mu ukázala policajný preukaz a žiadala o vstup do jeho domu. Sedliak nemal na výber a Wilmu do domu pustil. V dome bol smrad a v miestnostiach prevládal obrovský neporiadok. Za domom bola drevená terasa s výhľadom na záhradku. Na plote vysedávala mačka a sem tam okolo preletela skupina holubov. Wilma si vypýtala doklady sedliaka. Volal sa Štefan Peleha. Mal 27 rokov a bol nezadaný. Sadli si na terasu a Wilma nadhodila tému o včerajšej vražde. Štefan bol prekvapený, no tvrdil, že o ničom nevie. Počas diskutovania si na jeho nohe všimla jednu tržnú ranu a hromadu odrenín. Ruky boli žilnaté a vychudnuté. Bolo vidno, že tento muž má vážny problém s finančnými prostriedkami. Jeho otec mu zanechal hromadu dlhov, ktoré musí Štefan každý mesiac splácať. Dlhy sú na jeho dom. Keďže jeho sused mal oveľa väčšie bohatstvo, Wilme to začalo byť podozrivé. Štefana odvieďla na policajnú stanicu. Zatiaľ však neboli nájdené na mieste činu žiadne stopy.

Kapitola 4 Zlodejovi v päťach

Štefan prespal na policajnej stanici. Samozrejme toho veľa nenaspal, keďže vedel, že má v päťach policajtov a je aj podozrivý z vraždy svojho suseda. No nemal sa tam až tak zle. Ráno dokonca dostal kávu z automatu a malý zákusok. Čakalo ho vypočúvanie. Bol nervózny a v hlave si premietal všetky výhovorky, ktoré mu pomôžu sa z toho vyvliecť. Vypočúvanie trvalo celých 5 hodín. Po vyčerpávajúcom dni sa Wilme podarilo rozlúštiť záhadu vraždy a prinútiť obvineného k priznaniu. Zistilo sa, že sa Štefan vlúpal do domu, no netušil, že tam bude aj jeho sused Daniel, keďže on tam chodil prespávať len cez víkendy. Štefan suseda nešťastnou náhodou zobudil. V potýčke mu nezostávalo nič iné, ako ho zabiť. Vo vrecku mal kuchynský nôž, ktorý mu zabolol niekoľkokrát do chrbta na rôznych miestach. Mŕtvolu potom odtiahol a uložil na dno tmavej pivnice. Nebyť bezdomovca, ktorý šiel na mesto činu za rovnakým účelom – teda kraďnúť, možno by sa telo nebolo nikdy našlo a táto vražda by ostala

neobjasnená. Jeden zloděj týmto pomohol usvedčiť a potrestať toho druhého. Na súde sa Štefan ku všetkému priznal. Vraždu neplánoval, no napriek tomu ju vykonal. Potreboval peniaze a chcel ich získať takýmto spôsobom. Pritom však prišiel o život jeden človek a on sám bol odsúdený na 23 rokov väzenia.

Záver

Po 19 rokoch...

Štefana pustili z väzenia o 4 roky skôr za jeho dobré správanie. Po návrate domov si našiel krásnu manželku, s ktorou spoločne splatili všetky dlhy. Vychovali jednu dcéru, ktorá študuje na vysokej škole v USA.

Erik Dobsony, I. MPS

Obec, v ktorej žijem

Kolárovo/Gúta - je to malé mestečko na Slovensku ležiace v Komárňanskom okrese, v Nitrianskom kraji, pri sútoku Váhu a Malého Dunaja. Mesto sa nachádza na Podunajskej nížine, vo vzdialenosti 20 km od okresného mesta Komárno.

Prvá obec sa nazývala Malá Gúta a ležala na ľavej strane Váhu, pri rieke Nitra. Toto osídlenie sa nazývalo aj Starou Gútou. V listinách sa prvýkrát spomína roku 1268. V 14. stor. bolo založené druhé osídlenie, nazývané Veľká Gúta. Po moháčskej bitke sa obyvatelia oboch obcí z obavy pred Turkami presťahovali na bezpečnejšie miesto pravého brehu Malého Dunaja, na Žitný ostrov, tam, kde sa nachádza dnešné Kolárovo. V tom čase bola už Veľká Gúta zničená.

Obyvatelia mesta veľa trpeli aj v časoch vojen. Roku 1311 zbrojnoš Matúša Čáka Trenčianskeho Chellus so svojou hordou zničil obce Gúta. V roku 1669 zapálili turecké jednotky východnú časť Kolárova. V rokoch 1848-1849, v dobe národnooslobodzovacích bojov, po vyhratých bitkách v Tešedíkove a Žihárci ustupujúce rakúske vojsko podpálilo mesto.

V chotári obce stál v minulosti Žabí hrad, podľa niektorých prameňov sa nazýval aj Hrad mieru. Hrad Kolárovo bol postavený r. 1349 na ochranu brodov a obchodnej cesty. V listine kráľa Ladislava IV. z roku 1551 sa Gúta už spomína ako mestečko.

Kolárovo má aj Drevený most, svojou dĺžkou 86 m sa radí medzi najdlhšie v strednej Európe. Lodný mlyn je rekonštrukcia typického plávajúceho mlyna. Drevená stavba so sedlovou strechou pokrytou šindľom je z roku 1980. Nachádza sa na mŕtvom ramene Malého Dunaja.

Rímskokatolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie bol postavený v rokoch 1723-1724. Trojičný stĺp stojí na pôvodnom mieste v kostolnom parku a pochádza z r.1831. Bol postavený na pamiatku obetí cholery. Pamätník obetiam II. svetovej vojny s menami obetí sa nachádza v novom parku.

Kolárovo patrí medzi najväčšie mestá dolnej časti Žitného ostrova. Kolárovo v roku 2011 malo 10 823 obyvateľov, z toho 5 372 mužov a 5 451 žien. Vekovú štruktúru obyvateľstva tvoria najmä ľudia v produktívnom veku - 61,9%, takže prevládajú mladší ľudia. V meste žijú Maďari - 80,8% a Slováci - 17,5%. Náboženské vyznanie obyvateľstva: rímskokatolícke - 76,2% a evanjelické - 4,1%.

Mestské kultúrne stredisko /MsKS/ zohráva významnú úlohu v kultúrnom a spoločenskom živote Kolárova. Okrem kultúrnych a spoločenských aktivít sa svojou rôznorodou činnosťou

snaží uspokojiť záujmy širokej vrstvy obyvateľstva so zreteľom na zachovanie a šírenie miestnych ľudových tradícií a hodnôt slovenskej, maďarskej a európskej kultúry.

Bohatý športový život nášho mesta odzrkadľujú aktívne a úspešne fungujúce športové kluby. Obľúbené športy sú futbal, hádzaná, džudo, zápasenie, cyklistika, karate, stolný tenis.

Turizmu v Kolárove sa tiež darí. Turisti navštevujú hlavne Múzeum vodného mlyna, ktorý bol vybudovaný ako súčasť kultúrnej pamiatky Plávajúci mlyn. Zloženie flóry a fauny na tomto území je typickým reprezentantom ekosystému lužného lesa. Druhý najvýznamnejší turistický program v Kolárove je kolárovský jarmok a tradičné hody. Mesto Kolárovo každý rok usporadúva jarmok a tradičné hody, na ktoré pozývajú aj občanov nášho mesta.

Kolárovo je malé poľnohospodárske mestečko. Ja sa tu cítim veľmi dobre, lebo tu býva celá moja rodina a predtým tu žili aj moji predkovia. Nechcem tu nič zmeniť, Kolárovo sa mi páči také, aké je. Je to moje mesto, môj domov.

Brigitta Simigh, III.ZAB

Obec, o ktorej žijem

Tvrdošovce/Tardoskedd - obec na Slovensku, nachádza sa v okrese Nové Zámky, v Nitrianskom kraji. Leží v Podunajskej nížine, severozápadne od Nových Zámkov, na hlavnej trase Nové Zámky – Bratislava. Od okresného mesta je vzdialená asi 15 km. Obec patrí do mikroregiónu Cergát-Váh. Pôvodne sa obec nazývala Kedd (po slovensky utorok. Z tejto obce mal podľa povesti pochádzať bojovník – šľachtic menom Tardos, ktorý v dávnych časoch dostal za svoju udatnosť a vernosť, ktorú preukázal panovníkovi na bojovom poli, rozsiahle majetky v okolí obce. Obyvatelia obce z úcty k nemu a aby jeho meno neupadlo nikdy do zabudnutia, spojili meno svojho slávneho rodáka s menom vlastnej obce, a tak vznikol Tardos + Kedd – Tardoskedd. Prvou smutnou udalosťou bolo presídľovanie obyvateľstva. Po II. svetovej vojne nedošlo k dohode víťazných mocností o odsune maďarskej menšiny, preto sa československá vláda rozhodla riešiť túto otázku na Slovensku sprvoti deportáciou maďarského obyvateľstva do Sudet a následne výmenou obyvateľstva za Slovákov žijúcich v Maďarsku. Obec ešte zažila aj suchotu, choroby, ako napríklad mor, cholera, týfus a čierny kašeľ. V rokoch 1848 -1849 sa na tomto území odohrali veľké revolučné boje, Tradičným podujatím boli bohaté jarmoky s dobytkom, na ktoré sem dochádzali kupci z celého okolia.

Historické a kultúrne pamiatky v našej obci:

Pamätný stĺp – bol odhalený na počesť obetí v národnooslobodzovacom boji v rokoch 1848/49.

Pomník padlých – bol postavený v roku 1941 na počesť obetí I. svetovej vojny. Neskôr tu boli umiestnené aj pamätné tabule s menami padlých v II. svetovej vojne.

Socha sv. Štefana - slávnostne bola odhalená v roku 2001.

Kostol sv. Štefana - je dominantou obce. Vnútro kostola zdobia fresky majstra Jakobe a maliara P. Stacha. V rokoch 1707 až 1725 bol prestavaný a získal svoju súčasnú formu.

Rákócziho pomník - Gróf M.Bercsényi napísal tri dôležité listy F. Rákóczimu II. V týchto listoch informoval Rákócziho o manévroch kuruckých armád a o strategických plánoch na zničenie labancov. Na pamiatku víťazného boja bol na tomto mieste postavený kamenný pomník. Pomník bol renovovaný a v súčasnosti sa v ňom nachádza obraz F.Rákócziho II. Počet obyvateľov obce je 5 082. Vekové zloženie je v našej obci, dá sa povedať vyvážené, totiž sú tu aj mladší, aj starší ľudia. V našej obci je základná škola s vyučovacím jazykom maďarským a slovenským, okrem školy máme pre mladšie deti škôlku. Obyvatelia pracujú v obci ako

učitelia, predavači, v klube pre seniorov, na pošte, v reštaurácii, ale niektorí sú zamestnaní v iných mestách, najmä v Nových Zámkoch, v Nitre a v Bratislave. Obyvatelia trávajú voľný čas rôzne. Deti často nájdeme na ihriskách, pri jazerách lovia ryby, obľúbené je bicyklovanie okolo obce, väčšie deti chodia na zábavy, na futbal, street workout a do fitness centra. Starší a mladší ľudia chodia do prírody s deťmi, na zumbu, na futbal, keď obec organizuje napríklad beh, starší ľudia chodia do klubov pre seniorov. V našej obci by turisti mohli obdivovať termálne kúpalisko, rybníky, prírodu okolo obce, kultúrne pamiatky. Ja by som len jednu vec chcela zmeniť v našej obci, a to sú čierne skládky. To je vlastne celosvetový problém. Tieto odpady môžu škodiť zdraviu, ale aj prírode.

Môj vzťah k obci je dobrý, pretože dedina je tichá, ľudia sú milí a nápomocní. Starosta robí všetko pre obec, pomáha, ako vie, obyvateľom. Som rada, že tu žijem.

Renáta Kissová III.ZAB

Irodalmi

melléklet

Te

Te, ki szívemet fontad össze,
álmomban láttalak minap.
Csak pár másodpercre mindössze,
de mintha velem lennél minden nap.

Lelkemben erősebb az érzés,
mint a mindennapi naplemente,
de soha nem múlik el a kétség,
hogy itt maradsz-e életembe'.

Áradva sugárizik tehetséged,
mely áthatja ártatlan orcád,
s viszonzónám kedvességed.

A Nap és a Hold kézenfogva kettőnké.
Te vagy, akivel elképzelem a jövőt,
S veled lennék örökké.

*Juriga Viktória, I. PSM
Séra Martina, külső munkatárs*

Szonett a karanténban

A tanárnő küldi a házit,
lelkesen és mosolyogva kezdem én:
"Zsuzsi tanulj egy negyedórányit!"
Érzem, ez lesz az álomköltemény.

Hazánkban elterjedt a koronavírus,
ezért lesz ez a érzés katartikus.
Petrarca szonett formában írt verset,
elvárják, hogy szeresd.

A reneszánsz Európában kibontakozik,
miközben a középkor hazavágyakozik,
de az ember nem változik.

Galileo sem maradt otthon
inkább jött, hogy rákontrázzon
Kopernikusz alkotására.

Zábrádi Zsuzsi, I. PSM

Fagyos szerelem

(szonett)

Talán egyszer nem nézel majd rám
Fagyos barna tekintettel,
Hanem gondolsz majd rám
Vágyakozó szerelemmel.

Ifjúkori szerelem
Rabja vagyok éppen,
Téli hózápor
Nyári napsütésben.

Látom szemedben a csodálkozást,
Hogy szerethetlek oly nagyon.
Nem bírom abbahagyni a mosolygást...

Felriadok. Hisz csak egy álom volt.
Nem folyik szememből könnycsepp.
Ami megmaradt: a fagyos szerelem.

Varga Mónika, I. PSM

Tavaszdik

(tájleírás)

Pirkad. A Nap vöröslő korongja éppen csak előbújt a látóhatár peremén. Ahogy kinézek az ablakon, a kristálytisza tavat látom, melyen télen oly sokan szoktak korcsolyázni. Ismét ott ül a padon, mint mindig, ugyanaz a pár. Egymás kezét fogva a tavat és a napfelkeltét bámulva.

Még alszik a város, csak egy, a távolban haladó autó körvonala látható. Hajnali utasa vajon hová tart? Az ég már lassan világoskékre változik, hófehér felhők haladnak tova, mintha csak versenyeznének az égen. Már nem a sötét, komor hófelhőket sodorja a szél. Pár madár repül el a tó melletti fára. Gyönyörűen dalolnak. A távolban megpillanthatni a hegyek vonulatát, amely szépen kirajzolódik a láthatáron, s közelebb egy-egy állat is kivehető. A mókusok még keresgélnek a télre eltett táplálékot, a fák tövében ide-oda ugrálnak.

Néhány nappal ezelőtt még szinte kopárak voltak a fák ágai, nemrég még hó fedte be őket, s csak a fenyőfák zöldelltek. Szinte észre se vettem, egyik napról a másikra változott meg a természet. Itt a tavasz. Zöldülnek a bokrok, a fák rügyeznek, barkájuk pihe-puhán simogatja az arcomat, ha közel hajlok hozzájuk. A virágoskert is éledezik már. A fehér virág feje is kikandikál a földből, a tavasz hírnöke, a hóvirág. A tulipánok, nárciszok még épphogy csak kibújtak a földből. A cseresznyefa lassan csodálatos fehér ruhát ölt, olyan lesz, mint egy menyasszony. Ahogy feltámad a szél, úgy szórja szét mindenfelé fehér szirmait, mintha hó esne. A talpam alatt a kertben a fű harmatos lesz, üde, hívogató.

A levegő langyos, kellemes illatokat sodor felém a szél. A felhőket nézem. Tovaúsznak a messzeségben. Felkelt a nap. A pár már nem ül a padon.

Hřebíň Nicola, I. PSM

Ani nás neobišiel celosvetový trend...

Minket is elért a divathullám...

Oláh Ákos Zalán, I. PSM

Varga Mónika, I. PSM